

56 И товѧ сичко то видѣ да се исполнатъ писанїа та на-пророцы те. Тогѧва го ѡставиѧ сички те оученицы, и повѣгнаѧха.

57 Я ѡни като фанѧха Исуса, ѡведоѧ го при Каїафа архїерѣа та, дѣто веѧхѧ книжници те и старцы те собрани.

58 Я Петръ идеше по него ѡ далече, дори до двора тѧ архїерѣевѧ: и влѣзе внѣтре, и седѣше со слуги те да види крайатѧ.

59 Я архїерѣи те и старцы те, и сичкиѡ соборѧ, трѣсѧха лжливѡ свидѣтелство на Исуса, за да го оубїатѧ:

60 И не намериѧха: ако и мнозина лжесвидѣтели доидоѧ, ѡкаче не найдоѧ нищо. Я послѣ доидоѧ двама лжесвидѣтели,

61 И рѣкоѧха: тоѧ рече: можемѧ да развѧлимѧ цѣрква та Божїа, и въ три дни да ѧ соградимѧ.

62 И станѧ архїерѣа та, и рече мѧ: нищо ли не ѡговѧрашѧ; що свидѣтелствуватѧ тїа на тебе;

63 Я Исусъ си мжлчѣше, и ѡговори архїерѣа та, и рече мѧ заклинамѧ те въ Бгѧ живаго, да ни кажешѧ ако си ты Христосѧ ѡниѧ Божїи.

64 Рече мѧ Исусъ: ты го дѧмашѧ: ѡкаче говоримѧ

ви, ѡ сегѧ ще видите ѡниѧа человекѣскаго да стѣдї ѡдѣсна та страна на-сила та Божїа, и да дохожда на ѡклацы те небесны.

65 Тогѧва архїерѣа та си раздрѧ дѣрѣи те, и рече: защо похди, що ни трѣбвватѧ вече свидѣтели; ето, чѣхте сегѧ хдѧ та мѧ.

66 Що ви се чїни; а ѡни ѡговориѧ, и рѣкоѧха: достѡинѧ е за смѣрть.

67 Тогѧва мѧ заплюваѧха лицѣ то, и оудариѧ мѧ плесканиѧца, а дрѣги го кїѧха съ тоаги.

68 И дѧмѧха мѧ: пророчестввай ни Христѣ, кой те оудари;

69 Я Петръ седѣше вѧнѧ на двора тѧ: и доидѣ при него еднѧ служкина, и рече мѧ; и ты кѣше съ Исуса Галїлейскаго.

70 Я тоѧ се ѡрече предѧ сички те, и говореше: не знамѧ що дѧмашѧ.

71 И като излѣзнѧ вѧнѧ на врата та, видѣ го дрѣга, и говореше на ѡнїа, цѣто веѧхѧ тамѡ: и тоѧ кѣше съ Исуса Назвранина.

72 И пакѧ се ѡрече съ клѣтѧва, защо не знамѧ человекѣкатѧ.

73 Я по малко време приклижиѧ ѡнїа, който стоѣха тамѡ, и рѣкоѧха на Петра: воистиннѧ и ты си ѡ